

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR
Nadaljevanje 8. seje
(20. november 2012)

vir <http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/seje/evidenca?mandat=VI&type=mag&uid=89D24F5DAB6D31DBC1257ABC002C2CA7>

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA - PRVA OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAŠČITI ŽIVALI**. Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila vlada. V zvezi s tem predlogom je skupina 10-ih poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jankom Vebrom zahtevala, da DZ opravi splošno razpravo. Predstavnika vlade ni med nami oziroma ravnokar prihaja minister z gospo generalno direktorico Veterinarske uprave RS. Bomo počakali nekaj sekund, da minister zajame sapo. Kar v miru! Sem bil večkrat v tej vlogi, da sem v zadnjem trenutku kot minister prišel v to dvorano in vem, da se je dobro malo pomiriti in tudi kolegi vam ne bodo zamerili. Tako da minister, če ste pripravljeni vam dajem besedo za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Prosim. Bomo uredili.

Odsek številka 37: (nb) - 11.57

FRANC BOGOVIČ: Pa čas, prosim, tudi. Lep pozdrav še enkrat! Predsednik, pozdravljeni! Predsednik je že dal uvodni del, se pravi, da je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali pred nami, v splošni razpravi. Predlog tega zakona se je pripravil skupaj s strokovnjaki, tudi nevladnim sektorjem, več kot leto dni. Prvič je bil v javni obravnavi avgusta in septembra leta 2011. Odločili smo se, da ponovimo to javno razpravo in je bila ponovljena aprila in maja 2012. kot sem že dejal, ob sodelovanju tako stroke kot nevladnih organizacij. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona temeljijo na načelih odgovornega lastništva in humanega ravnanja z živalmi, ob upoštevanju preprečevanja trpljenja živali, zagotavljanje ustrezne informiranosti državljanov, optimiziranje upravnih dejanj, zmanjšanja administrativnih bremen, sankcioniranje kršitev. Predlog zakona obsega, prvič, spremembe na področju poizkusov pri živalih, ki se usklajujejo glede na zahteve evropske zakonodaje, kot izhaja iz direktive 2010/63. Drugič, izvajanje uredbe sveta 1099/2009 o zaščiti živali pri usmrtitvi. Tretjič, posodabljanje definicij zlasti glede poizkusov, skrbnika živali, nevarnih živali in nevarnih psov. Četrto, izboljšuje zajem podatkov za vodenje centralnega registra psov. Petič, ureditev nadzora na javnih mestih na občinski ravni. Šestič, vzpostavitev podlag za financiranje nalog občin. Sedmič, ureja izboljšave v zvezi s snemanji in prireditvami, kjer so udeleženi živali.

Sprememba zakona posega v več členov, ki so nomotehnično med seboj povezani, vendar po vsebini ne gre za večje spremembe, zato je predlagani zakon predložen v obliki sprememb in dopolnitev obstoječega zakona. Zaščita živali v poizkusih je prva točka. Kot sem že dejal, gre za uskladitev z direktivo. Pri drugi točki, izvajanje uredbe sveta za usmeritve živali. Gre za to, da je žival dovoljeno zaklati le tako, da je žival usmrčena v trenutku oziroma z ustreznim predhodnim omamljanjem. Omamljanje živali mora biti izvedeno tudi pri obrednem zakolu. V Sloveniji in tudi v bodoče, ne bo prepovedan obredni zakon o omamljanjem. Prepovedano pa je klanje živali na živo, zaradi tega s predlogom zakona po našem mnenju ne omejujemo verske svobode, temveč le ščitimo dobrobit živali. Zakol brez omamljanja v Sloveniji je dovoljen izključno, če gre za zakol perutnine, kuncev in zajcev izven klavnice za zasebno domačo uporabo.

Tretja točka je, kot smo že dejali, posodabljanje definicije zlasti glede poizkusov skrbnika živali, nevarnih živali in nevarnih psov. Med temi definicijami se uveljavlja načelo 3R - načelo zamenjave uporabe poizkusnih živali z metodami, ki ne zahtevajo uporabe živali. Načelo uporabe čim manjšega števila živali, poizkusnih, in pa tretjič, načelo izboljšave, izboljšanje pogojev reje in oskrbe poizkusnih živali ter izvajanje poizkusov.

Sprememba je tudi pri definiciji nevarnega psa, tako da je nevaren pes tako tisti, ki ogroža okolico zaradi svoje neobvladljivosti oziroma kaže napadalno vedenje do človeka kot tudi tisti, ki je ugriznil človeka oziroma žival. Določene je opredeljen tudi skrbnik živali, ki je oseba, ki odgovarja za žival, ne glede na to ali je njen lastnik ali zanjo le skrbi. Zajem podatkov centralnega registra psov se izboljšuje. To gre predvsem v smeri, da preprečujemo ilegalni promet, ki je v porastu. Pri ureditvi nadzora na javnih mestih gre za to, da so tudi občinskimi redarstvom dodelijo določene pravice pri vzpostavitvi financiranja podlag za financiranje nalog občin je usklajeno z občinami, da /Opozorilni znak./ omejen prispevek, lahko razpiše tudi za naloge, katere je dolžna občina izvajati, in da je to zajem iz registra tisti, ki imajo odvoz komunalnih odpadkov, gre pa za minimalni znesek, po naši oceni do 1,5% minimalne bruto mesečne plače, se pravi 11 evrov 45 na leto na gospodinjstvo. Prepričan sem, da s predlogom sprememb zakon poleg implementacije evropske zakonodaje /Opozorilni znak./ raven zaščite živali na večjih področjih, predvsem v reji, pri poizkusih in pri zakolih.

Odsek številka 38 - (TR) - 12:02

(nadaljevanje) S tem zakonom želimo vplivati tudi na spodbujanje odgovornosti lastništva, na katerem temelji načelo zaščite živali, zato predlagamo, da se omenjeni zakon sprejme.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Najprej v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN (PS SD): Hvala predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani gospod minister, generalna direktorica in gospa pravnica, lep pozdrav.

Socialni demokrati podpiramo in pozdravljamo prihod tega zakona v Državni zbor in takoj moram povedati, da ga bomo tudi podprli. Predlagamo pa, da smo pozorni na dodatnih 8. točk, ki jih bom sedaj naštel in tudi predlagam, da do druge obravnave skupaj poiščemo mogoče še kakšno nadgradnjo, rešitev, ki so že kar dobro v tem osnutku zakona napisane.

Kot prvo, razširitev definicij, namreč, da pričnemo vključevati definicijo, ne samo vzreja, reja, temveč tudi posedovanje živali, s čimer pokrijemo širši krog, druga točka, ki nam je pomembna je točka, ki govori o nevarnih živalih. To, da je žival nevarna mora ugotoviti ustrezno strokovno usposobljena oseba, predlagam, da definicijo, kaj je ta oseba, katere kompetence, znanja in izkušnje mora imeti, dodatno razširimo, verjetno potem preko podzakonskega akta. Pomembno je tudi, da skrbništvo živali je zelo jasno napisano, da je nedvoumno razumljivo, da ne gre samo za skrbništvo preko fizične, ampak tudi pravne osebe, kar nam bo nekatere dileme, ki so trenutno v slovenskih zavetiščih, razrešilo. Dodatno predlagamo, da smo pozorni na definicijo, kaj je to življenje v neprimernih bivalnih pogojih, saj je življenje v neprimernih bivalnih pogojih s stališča povzročanja trpljenja živali verjetno glavni razlog, da prihaja do trpljenja. Kot peto, zelo nam je pomembno, da imamo dober register, odprti člani govorijo o registru, tisto, kar predlagamo je pa naslednje, da se dovoli ministrstvu ali vladi, da operativno preko registra določa, katere živali morajo biti vpisane v register in kako se register vodi. Zlasti nam je pomembno, da ne vodimo samo registra psov, namreč pomembno je, da vodimo tudi register muc, saj nam muce predstavljajo v tem trenutku bistveno večjo težavo preko težav, ki jih imamo v zavetiščih, kot psi, verjamemo pa tudi, da je potrebno zelo dober register živali, ki potencialno ogrožajo nas, državljanke in državljane v Sloveniji, izpostaviti. Dovolite, da vam povem en primer. V tujini se pogosto dogaja, da človek, ki je željan avantur, si nabavi malega krokodilčka, ko krokodilček doseže dolžino 3 metrov, postane preveč lačen, pa tudi drugače nevšečen lastniku in krokodilček se pojavi v Dravi, Donavi ali Savi. Torej, država mora vedeti, kje so živali, ki potencialno ogrožajo nas, kot državljanke in državljane in država ima tudi pravico kontrolirati, kaj se dogaja s temi živalmi. Pozdravljamo tudi jasne definicije, da kdor je pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja mučenja živali, do izbrisa obsodbe ne more biti skrbnik živali, ker pa gre tukaj tudi za nekatere močne in hude prekrške, predlagamo, da se naredi razmislek, da tudi podoben status velja za nekatere prekrške. Pomembno nam je, da se izrazito, jasno napišejo, na nekaterih področjih, prepovedi, da se živali uporablja v bioloških preizkusih, za takšne ali drugačne teste, na to nas tudi napeljuje evropska direktiva, tukaj predlagamo, da uporabimo najbolj trdo od trdih variant propovedi, pomembno pa nam je tudi, da etična komisija, ki odloča o dovolitvi ali ne dovolitvi uporabe živali v namene, za katere mi mislimo, da niso dobri, da ni predpisano samo, kako je ta komisija sestavljena, pomembno nam je, da podobno, kakor je že določeno v švicarski zakonodaji, določimo tudi, kateri so kriteriji, po katerih se ocenjuje etičnost posameznega poskusa. Ko govorim o tej točki, dovolite, da tudi izrabim priložnost, pa gospoda ministra in ostale državne uradnike, ki lahko odločajo o trenutni razporeditvi sredstev za različne raziskave, ki jih v Sloveniji v tem trenutku financiramo, denarja je bistveno premalo.

Odsek številka 39 - (KO) - 12.07

(nadaljevanje) Da pozovem vlado, da v tem času ne financiramo raziskav, kjer se delajo poskusi na živalih.

In kot zadnjo točko pozornosti bi vam, spoštovane poslanke in poslanci, rad predstavil eno od težav, ki jih imajo društva, ki delujejo v javnem interesu na področju zaščite živali. Ta društva, ko varujejo živali, pogosto opozorijo pristojne službe na pomanjkljivosti oziroma tudi na kršenje zakonodaje, ki se na terenu dogaja. Od tu naprej pa je praksa na terenu različna. Nekaterim društvom se omogoči, da spremljajo postopek vključno do zaključka, nekaterim pa ne. Predlagamo, da najdemo tudi pot preko tega zakona, da tu ne bo odvisno od dobre ali slabe volje pristojnega inšpektorja, ampak da bo nalagal sodelovanje z društvom, ki deluje v javnem interesu tudi zakon.

Spoštovane poslanke in poslanci. Predlagam, da pri tem zakonu pozabimo da smo politično tako ali drugače različni, ampak skupaj z resornim ministrstvom, resorno upravo in vlado skupaj poiščemo rešitve, ki bodo v korist živali.

Hvala.

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala, predsednik.

Pred nami je novela Zakona o zaščiti živali. To je zakon, ki ščiti živali in ne ljudi, živali.

Ta zakon je v veljavi od 1. januarja 2005 in je takrat pomenil pomembno pridobitev. Zakon spreminjamo lahko iz več razlogov. Ali gre za reakcijo na anomalijo ali pomanjkljivosti zakona, ki se po navadi pokaže ob aferah, kot je to šlo pri noveli leta 2007, kot reakcijo na nevarne pse ali pa gre za implementacijo direktiv EU ali pa za pritisk lobijev. Največkrat gre za kombinacijo in tudi v tem primeru je tako. Razumemo, da so potrebne spremembe zaradi ureditve poskusov na živalih organizacij, ki se ukvarjajo z vzrejo, dobavo in uporabo laboratorijskih in drugih poskusnih živali. Poskusi se lahko izvajajo le znotraj projektov, ti pa morajo biti omejeni, ocenjeni, na osnovi ocene pa upravni organ pristojen za veterinarstvo izda dovoljenje za poskus, kar je urejeno po zdaj veljavnem zakonu. Novela pa to polje širi na vse možne poskuse, širijo se lovke birokracije, stroške povečanega obsega dela etične komisije za poskuse na živalih in komisije za dobrobit živali bodo plačali uporabniki in to prevailili na potrošnika. Stroške povečanega obsega dela upravnega organa in strokovnega sveta za zaščito živali pa bodo plačali davkoplačevalci. Javni proračun tudi sicer tako ali drugače financira veliko društev, ki delujejo v javnem interesu na področju zaščite živali. Registracija psov in vodenje centralnega registra psov je urejena, baje, vzorno, pri čemer problematika mačk ostaja in se je ne upa in ne zna lotiti nihče. Predlagatelja motijo goljufije pri pasemskih živalih, ilegalni komercialni transporti iz vzhoda na zahod, preobremenjenost pasemskih samic in podobno. Temu naj bi bilo zdaj konec. Sicer pa navedeni problem in problem zavetišč lahko tudi sami rešimo elegantno tako, da posvojimo pse in mačke iz zavetišč, s tem znižamo stroške oskrbe in znižamo povpraševanje po tujih pasemskih živalih.

V obrazložitvi vladnega gradiva je navedeno, da sodelovanje države in lokalnih skupnosti na področju zaščite živali traja že dolgo časa in je v tem času obrodilo kar nekaj sadov. To z gledno sodelovanje pa izgleda nekako tako, država sprejme zakon, občinam pa naloži financiranje zavetišč za živali. Zdaj pa v noveli zakona občinam dajemo možnost za financiranje zavetišč za živali, lahko z odlokom in taksami, obremenijo davkoplačevalce in sicer kar tiste, ki so zavezanci za plačilo zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov. Tudi če nimajo ne psa in ne mačke. Ministrstvo za pravosodje in javno upravo opozarja, da možnost uvajanja prispevka gospodinjstev ni v skladu z veljavnim sistemom financiranja nalog iz izvirnih pristojnosti občin določenih

Odsek številka 40 - (VI) 12.12

(Nadaljevanje) z zakonom. Manjka le še ustanovitev živalske policije ali celo odvetnika za živali. In če ne bi bilo javnofinančne krize bi to idejo, ki nikakor ni nova, Vlada in zainteresirane skupine in lovci na davkoplačevalski denar hitro pograbile, razširile represiven aparat ter povišali globe. Na srečo v zakonu ni obstala prepoved proste prodaje limanic za škodljive glodavce. S prepovedjo navedenega bi po naših domovih namreč bili prisiljeni na profesionalno deratizacijsko službo, ki bi nam to storitev dobro zaračunala.

Usmrtitev neobvladljivega psa je novost. Gre za psa, ki ga lastnik ne obvlada več, ker je postal agresiven, napadalen, vendar ni še nikogar ugriznil. Sedaj se začne kalvarija. Lastnik mora najeti in financirati strokovnjaka, verjetno izvedenca kinologa, da mu napiše izvedeniško mnenje. S tem mnenjem gre k veterinarju, ki mu napiše odločbo zoper katero je možna pritožba. Po dokončnosti odločbe, če je vse po sreči, veterinar psa usmrti in srečni lastnik dobi tri različne položnice. Ne znam pa si predstavljati primera, da mnenje izvedenca o agresivnosti in napadalnosti ni tako eksaktno in ne prepriča veterinarja. Vendar je po drugi strani pes dovolj agresiven, da se ga lastnik ne more znebiti in ga obvladovati. Tako je lastnik pravzaprav obsojen na življenje z neznosnim in neobvladljivim psom celotno pasje življenje. Opozarjam zgolj na nekaj problematičnih zadev, seveda, pa ne omenjam vse tiste stvari, ki so v tem zakonu dobre.

Predlagana novela zakona prinaša nekatere rešitve. Nekatere so dobre, drugo melo manj in te imajo skozi parlamentarno proceduro možnost, da se izboljšajo. Državljska lista najavlja podporo noveli zakona in meni, da je primeren za nadaljnjo obravnavo.

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Roman Žveglič.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Lep dober dan vsem skupaj. Pred nami je novela zakona o zaščiti živali, ki v največji meri usklajuje slovensko zakonodajo s pravnim redom EU glede zaščite živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, določa torej restriktivne ukrepe pri laboratorijskih poskusih na živalih. Etična komisija za poskuse na živalih, ki sprejema odločitve glede opravljanja poskusov na živalih bo namreč morala po novem podati oceno za vse poskuse, ne le za najbolj zahtevne, kot sicer velja sedaj, s čimer se bo na eni strani sicer povečala finančna ter administrativna obremenitev vlagateljev predloga za poskuse. Po drugi strani pa se s tem zasleduje načelo čim manjšega izkoriščanja živali. Poleg tega se s predlaganim zakonom izboljšuje tudi sistem registracije in označevanja psov. Za zagotavljanje večje varnosti ljudi pa se spreminjajo tudi določbe glede usmrtitve nevarnih psov. Na tem mestu mi najbrž ni potrebno ponovno omenjati zadeve Baričević in neustreznega ravnanja pristojnih organov v primerih obravnave nevarnih psov. Po mnenju poslancev Slovenske ljudske stranke je predvidena rešitev, ki uvaja usmrtitev neobvladljivega oziroma popadljivega psa, ki sicer še ni povzročil telesne poškodbe, korektna, saj se lahko dejanski napad takšnega psa na človeka, bog ne daj na otroka, konča tragično.

Na področju nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti lastnikov psov se s predlaganim zakonom povečuje pristojnost občinskih redarjev, saj bodo lahko ob odkritem prekršku v primeru, da se bo ta zgodil na javni površini, preverjali ali je pes označen z mikro čipom in tudi ustrezno ukrepali. Na področju lokalnih skupnosti se s predlaganim zakonom predvideva tudi možnost določitve namenskega prispevka za izvajanje nalog v zvezi z oskrbo zapuščenih živali, kar bo dobrodošlo predvsem v občinah, ki se soočajo z velikim številom zapuščenih živali, s čimer so povezani tudi visoki stroški. Višina takse naj ne bi presejala 1,5%

Odsek številka 41 (DAG) - 12.17

(Nadaljevanje) povprečne minimalne bruto plače letno, torej približno 10 evrov. Do kakršnegakoli dodatnega obremenjevanja gospodinjstev v trenutni situaciji smo v Slovenski ljudski stranki zadržani. Vendar se je tudi treba zavedati, da država na občine prenaša veliko nalog, hkrati pa jim ne predpiše virov financiranja za njihovo izvajanje. Zato je uvedba tovrstne takse po našem mnenju na meji sprejemljivega.

Poleg navedenega se s predlaganim zakonom predvideva tudi prepoved obrednega zakola živali, kar je nekoliko strožja ureditev, kot jo predvideva evropska zakonodaja. V Evropi sta samo dve državi, ki imata popolno prepoved obrednega zakola, to sta Islandija in Švedska. Tako je uveljavitev takšnega ukrepa pri nas precej radikalna. Po našem mnenju je popolna prepoved brez možnosti podelitve dovoljenja za tovrsten zakol s strani Veterinarske uprave, kot to velja sedaj, vredna ponovnega razmisleka, saj lahko v primeru popolne prepovedi tovrstnega zakola pride do kršitve verske svobode, kar bi bilo ustavno sporno.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da je predlagana novela Zakona o zaščiti živali dobra osnova za nadaljevanje postopka, vsekakor pa jo je po našem mnenju mogoče še izboljšati, da bo sprejemljiva za čim širši krog ljudi. V naši poslanski skupini zato ocenjujemo, da je predlagani zakon primeren za nadaljnjo obravnavo.

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine DeSUS mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo. Vsem skupaj lep pozdrav, predvsem ministru Bogoviču in direktorici VURS-a!

Danes je pred nami predlog novele Zakona o zaščiti živali, ki se je napovedoval že nekaj časa in od katerega so mnogi zagovorniki pravic živali veliko pričakovali. Ali bo ta predlog izpolnil njihova pričakovanja, se bo pokazalo v nadaljnji obravnavi. V Poslanski skupini DeSUS se bojimo, da bodo mnogi razočarani, saj predlog novele predstavlja predvsem prenos evropske direktive v slovensko zakonodajo. Kljub temu pa v Poslanski skupini DeSUS upamo, da bo sprememba zakona omogočila zvišanje ravni zaščite živali.

Ena od določb, ki jo v Poslanski skupini DeSUS še posebej pozdravljamo, je prepoved preprodaje pasjih in mačjih mladičev. Dovoljena je samo prodaja mladičev iz lastne vzreje. V zadnjem času je namreč trgovina s plemenskimi psi in mačkami v Evropi skokovito narasla. Tako kažejo uradni podatki o komercialnih premikih psov, da je predvsem iz Madžarske, Slovaške in Češke v letu 2010 preko Republike Slovenije potovalo 13.000 mladičev psov, namenjenih na italijanski, francoski, predvsem pa španski trg. Neuradne številke pa so še veliko višje in prav ilegalni transporti živali za prodajo postajajo v zadnjem času velik problem. Žal je posel z mladiči pasemskih psov zelo donosen, saj imajo te živali ceno od nekaj 100 do nekaj 1.000 evrov. Kakšno ceno ob tem plačajo živali, ki med takšnim transportom pogosto umrejo, pa vemo.

Še en pojav je prisoten v zadnjem času. In sicer, vedno bolj pogosto prihaja do goljufij, ko se pse in mačke prodaja kot čistopasemske, pa to v resnici niso. Težave se začenejo že pri vzrediteljih, ki v svojih bolj ali manj ustreznih psarnah in mačkarnah masovno proizvajajo mladiče, jih predčasno odstavljajo in pošiljajo na dolgo pot, kar ima zelo slab vpliv na dobrobit teh živali, samice pa so praviloma preobremenjene, saj želijo vzreditelji zaradi pogoltnosti dobiti čim več legel na leto. V Poslanski skupini DeSUS menimo, da je takšno zaslužkarstvo na račun živali nedopustno, zato, kot že rečeno, podpiramo določbo o prepovedi preprodaje pasjih in mačjih mladičev.

Novela zakona prinaša tudi določbo o prepovedi klanja brez omamljanja tudi za namen obrednega klanja. V Poslanski skupini DeSUS se s to določbo popolnoma strinjamo in menimo, da ta predlog ne krši pravice do verske svobode verskim skupnostim, ki takšno klanje prakticirajo, saj konec koncev določba prepoveduje klanje brez omamljanja in ne samega klanja kot takega. Živali, žal, ne morejo same zagovarjati svojih pravic in govoriti zase, zato moramo to v njihovem imenu storiti ljudje in jih zaščititi pred krutimi ravnanji. Iz tega razloga določbo o prepovedi klanja brez omamljanja tudi v verske namene podpiramo in ne sprejmemo očitkov, da se pravice živali postavlja pred pravice ljudi.

Odsek številka 42 - (MK) - 12.22

(nadaljevanje) Dejstvo pa je, da gre pri tej določbi za vsebino, ki bo predlagatelji v vsakem primeru prinesla kritike. Kolikor bi se ta določba v nadaljevanju umaknila, se bo uprl tisti del slovenske javnosti, ki se čuti zagovornika pravic živali. Če pa ta določba ostane, pa bodo verske skupnosti, ki takšne obrede prakticirajo predlagatelju in posledično državnemu zboru očitale, da se jim krši pravica do verske svobode. Novela zakona prinaša tudi izboljšave sistema registracije in označevanje psov ter povečanje zaščite živali, ki se uporabljajo na prireditvah in snemanjih. Žal se še vedno preveč lastnikov psov izogiba označevanju psov na predpisan način, češ, da gre za prevelik strošek. S takšnim izgovorom se mnogi tudi izogibajo sterilizaciji in kastraciji psov in mačk, ob prihodu neželenega naraščaja pa se mirno znebijo mladičev na najbolj nehumane načine.

Sprememba ureditve zakonodaje se nanaša tudi na laboratorijske poskuse na živalih. Sprememba ureja postopke za dodelitev dovoljenja za poskus, ki ga mora uporabniška organizacija pridobiti, preden začne z izvajanjem poskusa. Poskusi se smejo poslej izvajati le znotraj projektov. Projekti morajo biti ocenjeni, na osnovi pa upravni organ pristojen za veterinarstvo izda dovoljenje za poskus. Novela uvaja tudi možnosti predpisovanja občinskega prispevka z namenom financiranja dejavnosti za zaščito zapuščenih in hišnih živali. Obenem se uvajajo dodatni pogoji za društva, ki na področju zaščite živali delujejo v javnem interesu, v smislu večjega sodelovanja med veterinarskimi zavodi in lokalnimi skupnostmi. V Sloveniji je danes 13 registriranih zavetišč, ki imajo različno pravno statusno obliko. Cene bivalnega dne so v zavetiščih zelo različne, od 6 do skoraj 19 evrov. Hkrati pa tudi ne obstajajo standardi oziroma so standardi za oskrbo prepuščeni samimi zavetiščem in se razlikujejo od zavetišča do zavetišča. Zato je nujno potrebno spremeniti tudi pravilnik o pogojih za zavetišča za zapuščene živali s preglednim sistemom cen oskrbnega dne in jasno standardizirati protokol oskrbe.

V Poslanski skupini DeSUS bomo predlog zakona podprli. Glede na prihajajočo božično-novoletni čas, ki prinaša obilico pokanja pirotehničnih sredstev, pa želim zaključiti stališče Poslanske skupine DeSUS z apelom, da naj ti lepi prazniki minejo brez petard in raket, ter da naj tisti, ki še imajo toliko denarja, da ga lahko zapravljajo za pirotehnična sredstva, ta denar rajši namenijo v dobrodelne namene. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije, gospod Janez Vasle.

JANEZ VASLE (PS NSi): Spoštovane kolegice, kolegi. Spoštovani predsednik, gospod minister, gospa direktorica, gospa sodelavka. Lepo pozdravljeni.

Slovenija z novelo zakona o zaščiti živali končno prevzema evropske standarde na področju zaščite živali in kar je, vsaj tako pomembno tudi varnosti ljudi, pri čemer merimo predvsem na ureditev registrov nevarnih psov in obveznosti glede vpisovanja v centralni register. Naj izpostavim le nekaj po mnenju Poslanske skupine Nove Slovenije dobrih rešitev, ki so predlagane. Zaščita živali, ki se uporabljajo v poskusih prinaša usmeritev k čim manjšemu ogrožanju dobrobiti živali po načelu treh R. To so angleške kratice, pomenijo replacement, refinement, reduction. To se pravi, da zagovarja strategijo po kateri je treba metode, v katerih se živali uporabljajo nadomestiti s tistimi, v katerih se živali ne uporabljajo. Če to ni mogoče, je treba metode prilagoditi tako, da živali v poskusih ne trpijo. Če tudi to ni mogoče je treba zmanjšati število živali v poskusih na minimum, ki še zagotavlja doseganje ustreznih rezultatov. Predlog zakona med drugim tudi podrobneje določa obveznosti lastnika v zvezi z označevanjem, prijavo in spremembami lastništva psa, določa pa tudi obveznosti veterinarske organizacije oziroma zavetišč v zvezi z vnašanjem teh podatkov v centralni register psov. Po novem se bo v centralni register psov, kot lastnik lahko vpisala le

polnoletna oseba. S to spremembo se bodo, predvidevamo rešile težave v zvezi z odgovornostjo za morebitno škodo,

Odsek številka 43: (SC) - 12.26

(nadaljevanje) ki jo povzroči pes, saj bo po novem lahko lastnik oseba s polno opravilno sposobnostjo. V Novi Sloveniji menimo, da je skrajni čas, da se na tem področju vzpostavi tudi delujoči sistem odgovornosti lastnikov, da znane zgodbe napadenih ljudi v bližnji preteklosti niso v ponos naši državi. V zvezi s tem naj omenim tudi odločbo, ki prepoveduje vsakršno spolno dejanje med človekom in živaljo, zaradi zadovoljevanja človekovih spolnih potreb. Tukaj se spomnim, to ni sedaj neka noviteta, znano je že nekaj tisoč let iz stare zaveze, kjer je v eni Mojzesovi knjigi prav dobesedno napisano, da mora biti tisti, ki občuje z živalmi pokončan, tako da to izgleda, da tovrstne praktilne človeštvo spremljajo zelo dolgo. Upamo, da bo zakon zadostna podlaga zakon zadostna podlaga za preprečevanje tovrstnih mučenj živali in predlog zakona je po našem mnenju dober in ga bomo v Novi Sloveniji podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala. V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije gospa Tamara Vonta.

TAMARA VONTA (PS PS): Hvala lepa.

Predlog zakona prinaša kot smo že nekajkrat slišali, mislim da smo mu kar edini številne rešitve je pa še nekaj nedorečenosti oziroma nekaj mankov, ki upam, da jih bomo zapolnili in bomo predlagali tudi amandma.

Najprej bi govorila o tistem, kar je v zakonu zelo dobro. V zakonu posebej pozdravljamo prepoved obrednega klanja brez predhodnega omamljanja. Slovenija se z namero prepovedi zgleduje po Švedski, kar je odlično. Pričakujemo, da bo rešitev obstala takšna kot je kljub temu, da seveda se bodo vršili določeni pritiski nekaterih verskih skupnosti. Pod 2. točko je pomembna novost pri sistemu registracije in označevanja psa tako imenovani izvor psa, ki naj bi zaživel z januarjem 2015 in s tem naj bi preprečili mnoge preprodaje, goljufije pri trgovini s psi. Žalostnih zgodb iz tega poglavja je veliko. Posebej zaskrbljujoče je, da se včasih celo ve, kdo to počne, kdo, kako, kje prekupčuje s pasjimi mladiči in se ne zgodi nič. Tako mladiči bolni, mučeni, prezgodaj odtrgani od mater, ki pa si brejosti v bistvu sledijo tako da postane kot nekakšna omara za proizvodnje novih izdelkov, da tako rečem. Ob tem bi omenila, da se mi zdi smiselno, da bi bilo v register poleg psov vključene še nekatere druge živalske vrste.

Tretja sprememba, ki bi jo pohvalila je to, da bo občinam po novem omogočena uvedba prispevka za dobrobit živali z namenom zbiranja sredstev za skrb za zapuščeni živali. Plačevala naj bi ga vsa gospodinjstva, ki so zavezana za plačilo storitev zbiranje in odvoza komunalnih odpadkov. Tukaj verjamem, da bo prihajajo do pomislekov, drugačnih rešitev, ampak mislim, da je skrajni čas, da se kot družba in kot posamezniki, da sprejmemo odgovornost in skrb za živali s katerimi sobivamo torej vsi. V praksi je namreč pogosto drugače. Že sedaj so občine odgovorne za sterilizacijo in kastracije živali, ki nimajo lastnika. V resničnem življenju so stroški zdravljenj in posegov pri teh živalih na plečnih osveščenih posameznikov, tam kjer ni zavetišč itd., ker so tudi taki deli v Sloveniji kjer zavetišč ni oziroma na posameznih društev, na njihovo iznajdljivost itd. Kar je najbolj hudo spremljati je dejansko spremljati odgovornost kako odgovornost do svoje živali vidijo nekateri oziroma številni posamezniki. Obstajajo namreč države, ki zavetišč nimajo, pa ne zato, ker jih ne bi hotele ali želele imeti, ampak zato, ker jih ne potrebujemo. Zakaj jih ne potrebujejo, ker so lastniki do svojih živali odgovorni

Odsek številka 44 - (SB) - 12.31

(nadaljevanje) in tudi družba je do živali odgovorna in mislim, da je čas, da nekaj podobnega storimo tudi mi in zato se mi zdi ta zakon dober. Podpiramo torej vse korake v smeri večje odgovornosti lastnikov in družbe oziroma neke splošne skrbi za živali.

In sedaj še k eni zadevi, ki pa jo v tem zakonu pogrešamo. Predlog zakona namreč ne vsebuje določbe o prepovedi cirkuških predstav v katerih nastopajo žive živali. Popolno prepoved uporabe živali v cirkusu velja v Avstriji, Grčiji, na Hrvaškem, Bosni in Hercegovini in še nekaterih državah. Prepoved določenih vrst živali v cirkusu imajo recimo Češka, Danska, Finska Portugalska, Belgija in tako naprej, da ne naštevam. Poljska je prepovedala nastope živali v cirkusu, živali, ki so bile vzete iz narave. Pri nas pa je tako, da dovoljenje za nastop cirkusa v Sloveniji izda pristojna upravna enota na podlagi soglasja VURS-a. Ob tem bi rada omenila, da se je za pripoved takšnih cirkusov javno opredelil tudi predsednik Pozitivne Slovenije Zoran Janković, ki je izjavil, govorim zdaj o konkretnem primeru, ki mislim, da bi mu lahko sledile tudi druge občine, da mestna občina nasprotuje takšni vrsti ujetništva živali kot jo izvajajo cirkusi, o čemer je bila javnost seznanjena, vendar dokler bo zakonodaja dovoljevala vse prireditve v mestu, pa čeprav na zasebnem zemljišču brez soglasja občine, na to mestna občina nima vpliva. Več kot da ne dovolimo cirkusa na zemljiščih, ki so v lasti občine, žal ne moremo storiti. Jaz bi si zelo želela, da se to spremeni. In zato v Pozitivni Sloveniji napovedujejo amandma za urejanje tega področja, hkrati pa vlado, pa tudi vse ostale vas, pa tudi tiste, ki nas spremljajo preko televizije, da se pridružijo zavzemanju za prepoved cirkusov v katerem nastopajo živali, kolikor vem ena takšna peticija že nekaj časa kroži in ima strahotno veliko podporo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala. In še v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratke stranke gospod Robert Hrovat.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani!

Živali s katerimi sobivamo so čuteča bitja z vrsto specifičnih potreb, ki jih moramo spoštovati in upoštevati, če jim želimo omogočiti dostojno življenje brez trpljenja. V Slovenski demokratični stranki si vseskozi prizadevamo za osveščanje, informiranje in tudi za izobraževanje, da bi tako dolgoročno preprečili neodgovoren odnos do živali. Ta zakon določa

odgovornost ljudi za zaščito živali, to je zaščito njihovega življenja, zdravja in dobrobiti. Določa kaj se šteje za mučenje živali in katera ravnanja oziroma posegi na živalih so prepovedani. Določa pogoje, ki jih je treba za zaščito živali zagotoviti pri reji živali, prevozu in tudi na poskusih na živalih. Sprememba zakona je potrebna predvsem zaradi usklajevanja z direktivo 2010/63 Evropskega parlamenta. In spremembe ureditve poskusov na živalih so potrebne na področju postopkov odobritev organizacij, ki se ukvarjajo z vzrejo, dobavo in uporabo laboratorijskih in drugih poskusih živali. Urejale bodo postopke za dodelitev dovoljenja za poskus, ki ga mora uporabniška organizacija pridobiti preden začne z izvajanjem poskusa. V Sloveniji etične ocene poskusov že izvaja etična komisija za poskuse na živalih, smotrno je, da naloge, ki jih nalaga nova direktiva prevzame že obstoječe svetovalno telo, katerega naloge se ustrezno dopolnijo. Direktiva z novimi nalogami povzroča določeno stopnjo povečanja administrativnih bremen, saj poslej predvideva ocene za vse poskuse in ne le bolj zahtevnih kakor je to urejeno doslej. V zadnjem času je trgovina s plemenskimi psi in mačkami v Evropi skokovito narasla.

Odsek številka 45: (nb) - 12:36

(Nadaljevanje) Zelo pogosto prihaja do goljufij v smislu prodaje psov, ki niso čiste pasme in jih niti ne spremlja dokumentacija, ki bi dokazovala nasprotno. Na področju registracije psov je treba ukrepati na način, ki bo preprečeval ali vsaj omejeval preprodajo mladičev, ker je to glavni razlog trpljenja teh živali. V Sloveniji je na področju zaščite živali močno dejavna civilna družba. V Slovenski demokratični stranki to absolutno podpiramo. Slovenija ima trenutno deset zavetišč za zapuščene živali, ki so bodisi v lasti občin ali pa v privatni lasti in za občine izvajajo javno službo skrbi za zapuščene živali. Težave, ki se pojavljajo na področju tega sodelovanja, se tičejo predvsem financiranja te službe. Občine namreč nimajo jasno predpisanega načina za zagotavljanje sredstev za to dejavnost, kar bi bilo mogoče oziroma možno spremeniti z uvedbo možnosti predpisovanja občinskih dajatev v ta namen in v tem bo verjetno še tekla tudi diskusija. Kaj želimo z zakonom doseči? Najprej uskladitev z evropsko zakonodajo na področju zaščite živali v poizkusih. Boljši sistem registracije psov in preprečevanje ilegalnega trgovanja z mladiči psov in mačk. Zaščito živali, ki se uporabljajo na prireditvah in snemanjih in pa seveda boljše definiranje dejavnosti društev, ki na področju zaščite živali delujejo v javnem interesu. Omogočiti je potrebno financiranje izvajanja javne službe, skrbi za zapuščene živali in drugih dejavnosti za zagotavljanje dobrobiti hišnih živali na občinski ravni. To so glavni poudarki tega zakona. In glede na vse navedeno, bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke ta zakon tudi podprli. Hvala.

PRESEDIK DR. GREGOR VIRANT: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo poslank in poslancev. Najprej ima besedo mag. Katarina Hočevar, za njo gospod Franc Jurša.

MAG. KATARINA HOČEVAR: Hvala za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljam predstavnike Ministrstva za kmetijstvo in okolje in kolegice in kolege! Indijski voditelj Gandhi je dejal, da je večino naroda in njegovega moralnega napredka mogoče presoditi na podlagi njegovega odnosa do živali. V času, ko pogosto ni zagotovljeno niti varstvo osnovnih človekovih pravic, pa se mnogim zdi področje zaščite živali nepotrebno, vendar so živali ranljiva bitja. Sami se za svoje pravice ne morejo boriti in zato potrebujejo zastopnika, ne glede na politično pripadnost. Zato sem vesela, da imamo danes na dnevnem redu zakon s tega področja, ki po mojem mnenju zvišuje raven zaščite živali. Ob tem je potrebno priznati, da imamo v Sloveniji, da smo to področje izboljšali in normirali predvsem po vstopu Slovenije v Evropsko unijo in tudi tokratna sprememba zakona sledi sprememba v evropski zakonodaji in sicer prilagajamo evropskim direktivam o zaščiti živali v poizkusih in pa zaščiti živali pri usmrtni. Kar se tiče zaščite živali v poizkusih, je bilo že danes poudarjeno načelo treh R-ov in tukaj se seveda globoko strinjam s tem, da je pri poizkusih potrebno najprej prevetriti ali lahko te poizkuse delamo z drugimi metodami in ne na živalih. Četo ni možno, da pri tem uporabimo najmanjšo možno število živali. Če pa tudi to ne pride v poštev, pa da izboljšamo samo rejo oziroma pogoje oskrbe v teh poizkusih. Kar se tiče zaščite živali pri usmrtni, je potrebno povedati, da stroka zatrjuje, da zakol živali brez omamljanja povzroča trpljenje, ki ga je možno preprečiti, ne da bi pri tem kakorkoli trpela kakovost samega mesa. In že sedaj je bilo po veljavni ureditvi obredni

Odsek številka 46 - (TR) - 12:41

(nadaljevanje) zakol brez omamljanja lahko dovoljen samo izjemoma in po podatkih veterinarske uprave, je bilo v teh 12-ih letih, je ta organ dobil samo eno vlogo za takšno obredno klanje, pa še to v letošnjem oktobru, ko so bile že vložene spremembe zakonodaje.

In zato tudi v Državlanski listi dejansko podpiramo prepoved obrednega zakola z omamljanjem.

S predlaganimi spremembami se zasleduje tudi namen izboljšati stanje na področju registracije in pa označevanja psov, kakor tudi preprečiti preprodajo pasjih in mačjih mladičev, kar je pogosto dejavnost, ki zelo slabo vpliva na dobrobit teh živali. Z zakonom se, v bistvu tudi daje možnost oziroma daje možnost vključevanja društev, ki delujejo v javnem interesu, da na to problematiko opozarjajo in ozaveščajo lastnike živali in tudi to umestitev določb v ta zakon seveda pozdravljamo.

Danes je bilo v predstavitvah poslanskih skupin, predvsem opozicijskih, podanih kar nekaj predlogov za izboljšanje. V naši poslanski skupini bomo te vaše predloge skrbno preučili in v kolikor ne pomenijo nove birokratske ovire in pa zboljšujejo dobrobit živali, smo v bistvu v Državlanski listi vedno pripravljeni na tovrstno sodelovanje.

Za konec bi dejala, da še tako dobra zakonodaja ne more rešiti problema dobrobiti živali, ne more preprečiti mučenja živali, če se sleherni lastnik ne zaveda svoje odgovornosti in zato na koncu le moj apel, da ne kupujemo živali, če zanje nimamo časa ali pa če zanje nismo sposobni skrbeti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Gospoda Jurše ni v dvorani, zato zdaj dajem besedo gospodu Draganu Bosniću, potem pa mag. Majda Potrata.

DRAGAN BOSNIĆ (PS PS): Hvala za besedo.

Jaz bi polemiziral na tistem mestu, kjer je moja strankarska kolegica končala in sicer, začel bi s cirkusom, namreč cirkus je iz našega vidika, iz mojega osebnega tudi, zelo sporen iz več vzrokov. Opravil je zelo pomembno edukativno funkcijo v nekem času, mogoče ne toliko nazaj, nekateri se jih še spomnimo, kjer smo imeli prvič v življenju možnost videti neke divje živali, recimo, kaj jaz vem, leva, slona, ampak zdaj te potrebe ni več, zdaj otroci lahko s pomočjo Discovery-ja, Animal Planet-a in ne vem česa še, lahko te živali opazujejo dosti bolj verodostojno, kot se jih tam. In pa seveda še ena stvar, vodilni svetovni cirkus Cirque du Soleil iz Kanade, Montreala, ne vsebuje točk, kjer bi nastopale živali. Njihove točke so zelo atraktivne, svetoven sloves so dosegli z neko novo potjo, ki bi jo kazalo podpreti, pa mogoče bi bilo dobro, da bi pri tem Slovenija tudi to evolucijo na nek način vodila oziroma pri njej sodelovala, mislim, da bi bilo to zelo dobro. Toliko o cirkusu. Laboratorijske živali so druga tema, kjer ta trojni R predstavlja velik izziv za tiste, ki bodo pravilnik ... Tole bi mogoče kot en apel dal, zlasti tisti zadnji, se pravi, kjer govorimo o številu živali. Tu kaže, tu bi eno skrb bilo posebno bilo treba poudariti, kajti vemo, da so ti eksperimenti, /Nerazumljivo./ eksperimenti vezani na število zaradi potem efekta samega poskusa, praviloma se verificirajo s HI kvadratom in z ne vem kakšnimi testi in je zelo pomembno, kaj hočem s tem povedati, hočem povedati, da pravzaprav bi bilo bolj kot potem polemizirati o številu, sploh polemizirati o utemeljitvi po potrebi nekega eksperimenta, recimo sušenje sluznice, respiratorne

Odsek številka 47 - (KO) - 12.46

(nadaljevanje) opekline zaradi raznih sredstev, ki te efekte manjšajo. Ves čas se je treba zavedati, da fiziologija vseh teh eksperimentov temelji na tem, da se ali praviloma motorika izključi, senzorika ostane popolna, grdo slišati, ali pa se povzroča neka hiba, ki se potem spremlja. In nazadnje ne bi želel, da bi skrb za živali zamenjala skrb za sočloveka. Gledam jo kot nek civilizacijski standard, kot neko dodano vrednost. Ne nazadnje spomnite se teh katastrofalnih poplav nekaj časa nazaj, spomnite se dveh fotografij, ki so obšle svet, gospoda, ki je reševal svojega rotvajlerja in tistega gospoda, ki je svojo mačko reševal. Imel sem, lahko rečem, celo čast spoznati tega gospoda, ki je reševal rotvajlerja. Hotel sem tudi pobožati rotvajlerja, pa je rekel, raje ne. Mislim, ne hoditi blizu, in njegova razlaga v smislu, rešil sem ga dvakrat, prvič takrat ko je bil zavržen in ga je pobral, drugič ga je zdaj med poplavami in to se njemu zdi čisto normalen standard, nekaj drv mu je, ta čas ko je psa reševal, odplavilo, ampak to bo uredil. Mislim, da je dober zgled za vse nas. Zelo preprosto dejanje.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Mag. Majda Potrata, za njo gospod Rihard Braniselj.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister s sodelavkama, kolegice in kolegi.

Kar nekaj razpravljavcev je do zdaj izreklo zadovoljstvo s tem, da se ob tem zakonu strinjamo, je pa vsebina takšna, da imamo ljudje do živali zelo različen odnos. Eni jih imamo radi, drugi menijo, da je skrb marsikoga za živali pretirana, tretji se jih bojijo in še bi lahko naštevali. Mene pa živali zanima predvsem oziroma ta zakon predvsem s tega vidika kako je sobivanje teh različnih odnosov do živali urejeno. Ker če me Mariborčan na cesti ustavi in reče: Pa naredite vendarle nekaj, da bomo lahko v našem bloku živeli normalno, ker živi z nami v bloku tudi nekdo, ki ima toliko in toliko živali in postaja to za sostanovce nevzdržno, je to problem ene vrste. Problem druge vrste je, če je pomembna predvolilna tema v nekem mestu bilo zavetišče za živali in se je potem zgodilo, da je to zavetišče bilo postavljeno, hkrati pa je pri upravljanju zavetišča kasneje prihajalo ali še prihaja do številnih težav, bodisi zaradi pokrivanja stroškov delovanja takšnega zavetišča ali recimo različne doktrine pri tem kdaj usmrtiti žival in kdaj ne, in to je tudi eden od predlogov, razmislek o tem ali ne bi vendarle bilo dobro podaljšati čas, ko se če zapuščene živali nihče ne prevzame dopusti, da je žival prepuščena skrajšanju svojega življenja. Mislim, da sem dovolj obzirno povedala. To je tudi tema na katero je kolega Bosnić opozoril, da je tudi v najbolj eksistenčno izpostavljenih trenutkih lahko sobivanje človeka in živali zelo pomembno in človek kaže odgovornost za živali. Mene ni ob poplavah samo maček Džoni prevzem, pa pes Rambo, ampak tudi fotografija gasilcev ali reševalcev, ki so srno reševali ob poplavah. Tako, da to ni neko nesmiselno govorjenje in ni mogoče kar tako na pamet reči kje se meja dopustnosti ali sprejemljivosti konča. Toliko glede tega, in to je moj prispevek nadaljevanju teme o zvišanju DDV na hrano za živali.

Zdaj pa tisto, kar je s tem zakonom zvezano, pa se seveda spet ne bom lotila vseh tem, ampak samo nekaterih. Temeljna opredelitev je, da je to ureditev ali uskladitev z direktivo. Marsikdo opozarja, zlasti iz civilnih združenj, da bi poleg registra

Odsek številka 48 - (MK) - 12.51

(nadaljevanje) psov bilo treba imeti tudi register za mačke. Zdaj, kdo bo rekel to so birokratske ovire, mačke tudi imajo malo bolj demokratičen način življenja kot psi. Ampak kakorkoli že, dejstvo pa je vendarle, da si pripravljavci gradiva mačke upoštevali. Če naj bi vpeljali boljši sistem registracije psov in preprečevanje ilegalnega trgovanja z mladiči psov in mačk, tega ni mogoče storiti, če mi ne vemo, kdo so vzreditelji mačk. Nek register bo vendarle treba imeti. In to je pri ciljnih zapisano in potem pri poglobitvah rešitvah tudi. To je prva taka stvar.

Druga. Ko sem primerjala 1. člen veljavnega zakona in spremenjenega sem opazila, da se vsebina členov loči po tem, da se predvsem zožuje ali skrajšuje besedilo predlaganega 1. člena, se opuščajo nekatere stvari, ki so v veljavnem zakonu zapisane, to pa potem povežem tudi s 5. členom, zdaj v predlaganem spremenjenem zakonu z 2. členom, ki ob povečanem številu

uporabljenih terminov vendarle opušča nekatere, ki v prejšnjem zakonu so. Zdaj to jaz povežem, da se odrekamo temu, da bi govorili o rejnih živalih in tako naprej, o etioloških normativih in še čem. No, saj nekateri izrazi so morebiti takšni, da so res potrebni natančne razlage, ampak ko sem si pogledala definicijo hišnih živali. Ta pa ostaja enako. Jaz razumem pripravljavce gradiva, da so v veliki zadregi, ker če razmišljamo katere živali zdaj postajajo tudi hišne živali se nabor teh živali zelo povečuje. Zadnjič sem kot primer živali, ki jim iščejo novega lastnika videla nekaj dihurjev ali pa so kune tiste, ki jih imajo. Do nedavna je bilo nepredstavljivo, da bi imeli take živali doma, tudi kunci so recimo postali modna hišna žival in še bi kaj lahko navajali. Celó vzredili so posebne pasme, saj mislim, da bom prav rekla, pasme ali podvrste prašičkov, ki so majhni, da jih imajo lahko doma in marsikaj bi se še dalo tukaj reči. Jaz razumem, da nabor teh živali ni končan. Tisto, o čemer bi pa vendarle veljalo razmisliti pa je to, če gledam na odnos med človekom in živaljo je potrebno misliti o odgovornosti človeka do živali, do katerekoli živali in potem je zame smiselni tudi razmislek o tem ali je izraz lastnik ustrezen izraz ali ne bi morebiti v vseh primerih bilo bolje, da bi imeli samo izraz skrbnik. Ta stvar je v druge členu sicer do neke mere zapisana, ker tukaj pod 22. točko je sicer zapisano, nimate posebej, če sem natančno gledala lastnika omenjenega, skrbnika pa je in je pri skrbniku zapisano, da pokriva vse, ne glede na to ali je to fizična oseba ali je lastnik, skrbnik je tudi občina, kadar mora vstopati v skrb za najdeno ali izgubljeno žival. Tako, da mislim, da s tega vidika bi rekla, takega dinamičnega odnosa med človekom in živaljo bi bilo mogoče razmišljati tudi o tem ali je izraz lastnik najustrežnejši ali ni. Bi si pa želela, da bi imeli enako dober in odgovoren odnos, ki ga počasi skušamo uveljavljati ob hišnih živalih, tudi do divjih živali, ker me zgodbe o tem, kako smo rise pregnali, kako grozljivo ravnamo s populacijo volkov in jim spreminjamo te stvari, da bi tudi do divjih živali oblikovali en strpnejši odnos in odgovoren odnos, ki bi omogočal

Odsek številka 49 - (VI) 12.56

(Nadaljevanje) sobivanje divjih živali in človeka.

Kar zadeva ta zakon je bilo in odnosu poslanske skupine je bilo povedano v uvodu. Bi pa opozorila na to, da vendarle pričakujemo, da bodo nekatere pripombe v nadaljevanju obravnave upošteevane. Hvala.

PRESEDIK DR. GREGOR VIRANT: Gospod Rihard Braniselj, potem Alenka Koren Gomboc.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala, predsednik. Moja razprava bi šla oziroma razmišljanje v to smer, ali ni mogoče tudi cepljenje psov neke vrste mučenje živali. Vsaj če govorimo, da je to prepogosto. Sedaj imamo s pravilnikom urejeno, da je to vsako leto. Mi vemo, da od leta 1952 v Republiki Sloveniji nimamo več pojava stekline pri ljudeh. Proizvajalci cepiv zagotavljajo, da cepivo deluje vsaj dve ali tri leta. Zato se pojavlja vprašanje zakaj še vedno vztrajamo na tem, da mora biti cepljenje psov opravljeno vsako leto. To je vendarle nek stres tako za psa, kot za denarnico, če tako rečem. In ali ni mogoče sedaj priložnost, da tudi o tem razmislimo. Druga stvar pa je, seveda, v tej zgodbi tudi cena te veterinarske storitve. Kot je nekdo zapisal ali je pes pravzaprav naš prijatelj ali je molzna krava. V tem primeru glede cen te storitve, pri nas je cena te storitve 31,42, mislim da je bila nazadnje, ko se ozrem malo čez mejo, recimo, v Budimpešti, v veterinarski ambulanti zasebni pa to stane, po mojih podatkih, 15 evrov, pri čemer je cena cepiva 2,27 evra. Potem si lahko predstavljamo pravzaprav kakšna je ta struktura cene in kaj to predstavlja, delo, marže in tako dalje. Mislim, da bi o tem veljalo razmisliti, ne posegati v ta zakon. Vendar pa sedaj je priložnost, da tudi na to opozorimo.

Druga stvar na katero bi opozoril pa je to, in mislim, da bi se morali tudi nad tem pojasniti, da v teh zgodbah vse prevečkrat imamo premalo neke kmečke pameti in vse prevečkrat odreaagiramo strogo in preveč formalno. Jaz bom samo citiral članek v časopisu. Mislim, da Slovenske novice, in sicer je pisalo takole: "V sredo popoldne so policisti prejeli prijavo glede odvezanega psa, ki se je potikal pri izviri reke Hubel v Ajdovščini. Kasneje je bilo ugotovljeno, da je pes pobegnil starejši lastnici. Na srečo pes ni ugriznil nikogar. Kljub temu bodo policisti zoper lastnico uvedli hitri postopek zaradi kršitve določil zakona o zaščiti žvali." Nek pes je ušel neki starejši lastnici in predvidevamo, da se je potikal tam po neki gmajni in je to nekdo prijavil in policisti so ukrepali s plačilnim nalogom. Iz tega je nastala zgodba. Vprašajmo se kaj v tej zgodbi manjka. Ali manjka mogoče še eno stopnjo naprej? Pa rečemo, manjka še specialna policijska enota zaradi tega psa ali pa manjka neko pomanjkanje zdrave kmečke pameti. Hvala lepa.

PODPRESEDIK RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Besedo ima gospa Alenka Koren Gomboc, pripravi naj se gospod Jože Velikonja.

ALENKA KOREN GOMBOC (PS SDS): Gospa podpredsednica hvala za besedo. Lepo pozdravljen tudi minister in generalna direktorica VURS-a. Razpravljati o odnosu do živali pomeni dobesedno razpravljati o učlovečenju človeka. Da z razumevanjem živali pripravljamo za življenje sebe, da z odnosom do živali odredimo lastni odnos do sočloveka so dopovedovali vsi veliki misleci, od Demokrita, ta pravi: "Ljudje smo za najvažnejše spretnosti učenci živali. Tako pajka za tkanje in šivanje, lastovke za zidanje hiš, ptic pevka za petje.", do Kocbeka: "Nič mi ni ljubša soba od drevesa po oknom, nič raje ne gledam človeka od ponižane živali.". Zamislimo se nad odnosom do živali in pogledimo predlog sprememb zakona o zaščiti živali,

Odsek številka 50: (TR) - 13:01

(Nadaljevanje) katerega namen je uskladitev zakona s spremenjeno zakonodajo Evropske unije glede poskusov na živalih ter za izboljšanje zaščite živali na različnih področjih, preprečevanje ilegalne preprodaje plemenskih mladičev psov in mačk, boljši sistem registracije živali, sodelovanje živali na prireditvah in sejmi, snemanjih, večja vloga občin, prepoved posedovanja

živali osebi, ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja mučenja živali in sprememba višin glob. Pristojne službe bi bolje opravljale svoje delo, če bi bilo prijav več, ob tem seveda ne pozabite, da sta bili v Sloveniji v zadnjem letu ravno na podlagi prijav izrečeni prvi dve zaporni kazni, v primeru Jurinčiča in v primeru Simoniška, čeravno sta kazni po mnenju mnogih neustrezni oziroma prenizki, zagotovo pa žrtev nikoli več ne bosta vrnila njunim skrbnikom, lahko rečemo, da je tudi pri nas v tej smeri narejen korak naprej.

Križa po mojem ni oziroma ne bi smela biti razlog za to, da ljudje ne skrbijo za živali. Gre za presojo imetnikov, ali so sposobni poskrbeti za živali tudi tedaj, ko zbolijo in postane draga. Če denarja ni, pač nimajo živali. To ni nekaj ,brez česar ne gre, lahko tudi sami poiščejo novega lastnika, razlog je zagotovo prenizka stopnja odgovornosti. Nobena zakonodaja žal ne more preprečiti mučenja živali, ker v Sloveniji veliko premalo naredimo na področju izobraževanja za dobrobit živali, informiranja deležnikov, nadzora in sankcioniranja. Najpomembnejšo vlogo z vidika odnosa do živali imata zagotovo vzgoja in vrednostni sistem družbe, kar bi moralo biti visoko na lestvici prioritarnih nalog. Žal je v obstoječih šolskih programih na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja, tovrstnih vsebin premalo. Menim, da bi z ustreznim izobraževanjem osnovna znanja o odgovornem lastništvu in humanem odnosu do živali znotraj slovenskega šolskega sistema lahko prihranili precej denarja, ki ga sedaj država ali občine namenjajo za zapuščene živali.

Kar se nadzora tiče menim, da je v sedanji organizaciji slabo učinkovit in tudi zbirokratiziran. Za nadzor so odgovorni uradni veterinarji oziroma veterinarski inšpektorji, za katere nadzor nad mučenjem živali ni ravno med prednostnimi nalogami.

Društva za zaščito živali ugotavljajo, da je v tem primeru veterinarska inšpekcija premalo učinkovita, močno pa je dejavna civilna družba, ki je na nek način moralni policaj organom nadzora.

Predlagane spremembe zakona na področju dejavnosti občin v zvezi z zaščito živali, uvedba občinskih dajatev in redarstvo s pristojnostjo nadzora dveh določil zakona in sicer, fizičnega varstva živali in nadzor mikročipiranja psov, bodo seveda koristile. Občine bodo tako tudi dobile podlago oziroma način za zagotavljanje sredstev, ki jih bodo namenile za zaščito zapuščenih živali. V Sloveniji imamo 10 zavetišč in malo manj kot 215 občin. Dobro bi bilo preveriti, koliko jih ima sklenjeno pogodbo z zavetiščem. Tam, kjer pa imajo sklenjene pogodbe, pa se pojavljajo težave financiranja zavetišč oziroma plačevanje računov za zapuščeno žival s strani občine. Tudi ni čudno, ko pa za enega psa za 30 dni bivanja v azilu, strošek lahko presega 600 evrov. Še bolj žalostno je pa to, da taisto žival lahko po 30-ih dneh evtanazirajo, če zanje ne najdejo novih lastnikov. Cene za dnevno oskrbo živali v zavetiščih so odločno previsoke, ravno tako cene veterinarskih storitev, ki si jih ljudje težko privoščijo, še posebej ne sterilizacij in kastracij, kar privede do nezaželenih mladičev in posledičnega mučenja. V času, ki ga zaznamuje naraščajoča neobčutljivost do sočloveka, ko nas statistike vsak dan znova soočajo z žalostno resnico o stopnji nasilja v družinah, šolah, med mladostniki in ko oblike destruktivnega vedenja vse bolj prestopajo mejo predstavljivega, ostajajo živali še naprej nemočne žrtve, ki z nami delijo usodo časa razkrajanja temeljnih humanih vrednot.

Vse predlagane spremembe temeljijo na načelih odgovornega lastništva in humanega ravnanja z živalmi, kar je

Odsek številka 51 (DAG) - 13.06

(Nadaljevanje) pozitivno in spodbudno. Zato apeliram, da potrdimo vsak predlog, ki je v prid živalim. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Velikonja. Pripravi naj se gospod Mirko Brulc.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovane poslanke in poslanci, predstavniki Vlade! Poglavitni spremembi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali sta dodatna zaščita živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, in izboljšanje sistema označevanja in registracije živali. Tudi sam menim, da je dosledno in pravočasno označevanje in registracija živali osnova za predpisovanje odgovornosti lastniku živali. Naslednji dober korak je urejanje nadzora nad označevanjem, ki bo zaščito živali le še izboljšal. To pristojnost zakon dodeljuje občinskim redarjem. Zakon ima še vrsto dobrih rešitev, ki se dotikajo ravnanj z živalmi, pa tudi zaščite ljudi in živali pred živalmi. Seveda pa povzroča zakon dileme z nekaterimi rešitvami, kot je, na primer, podelitev možnosti občinam, da uvedejo posebno komunalno takso kot vir za skrb za zapuščene živali. To verjetno ni sistemska rešitev. Tudi pri pregledu poročila o stanju v zavetiščih za zapuščene živali smo zaznali, da na tem področju ni sistematike. Predvsem pa smo se pogovarjali o nameri, da lahko ravnanje v njih usmerja dobiček. Upam, da bo predvideno poročanje občinam in VURS-u, za katere izvajajo zavetišča javno službo, zmanjšalo tveganje za nezakonita ravnanja z živalmi.

Glede na to, da zakon ureja tudi pogoje za pridobitev statusa društva v javnem interesu, pogrešam usmeritev zakona tudi za področje izobraževanja, ki bi predvsem mlade seznanila s področjem vzgoje in zaščite živali. Tako bi lahko bodoči lastniki pravočasno izvedeli, kako pravilno in odgovorno ravnati z živalmi, še preden se za lastništvo odločijo.

Sicer pa menim, da je predlog zakona z določenimi popravki in dopolnitvami primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Gospod Mirko Brulc ima besedo. Pripravi naj se, prosim, mag. Ivan Vogrin.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Gre seveda za pomemben zakon, čeprav v tej krizi, kot je bilo danes že slišati, so tudi otroci brez malice in še kaj, toda tu varujemo živali. Te živali nimajo sindikata, ne znajo se boriti za svoje pravice. Seveda pa je razpravljati po razpravi strankarske kolegice Majde Potrata malo težko, ker mi je pobrala kar nekaj iztočnic, ampak samo ponovil jih bom.

Potrebe po registraciji drugih živali. Glejte, v stanovanjih so kače, pajki, v Združenih državah je ušel piton, ki je že dojenčka požiral, in tako dalje, da ne razlagam dalje. Torej, treba bo tudi na tej strani nekaj narediti, da ne bomo govorili samo o psih in

mačkah.

Nadalje, kar je bilo tudi rečeno, predlagam, da zamenjamo besedo "lastnik" z besedo "skrbnik", ker tudi svoje žene jaz nisem lastnik ali pa ona ni lastnica mene, in tako dalje. To lastništvo lahko imamo do predmetov, ne pa do živih bitij.

Vem, da se v Evropi pripravljajo še sodobnejšo zakonodajo glede zaščite živali. Med drugim tudi to, da pes ne bo smel biti na verigi, da bo moral biti v pesjaku, glede na težko živali in tako dalje. Torej nas čaka v kratkem verjetno še en popolnoma posodobljen Zakon o zaščiti živali.

Ko pa govorimo o cirkusu, da poenostavim stvari, dajmo pomisliti, kaj pa, ko lipicanec tam v menaži pleše, ko konj preskakuje ovire, ko policijskega psa učimo, da skoči tudi v ogenj in rešuje ter podobno - je to mučenje živali ali ni? Tako da kar počez odrezati, v cirkusu ne sme biti živali, ne vem, če se s tem strinjam. Je pa res naloga inšpekcij, veterinarjev in tako dalje, da skrbijo, da so te

Odsek številka 52 - (KO) - 13.11

(nadaljevanje) živali ustrezno hranjene, da imajo čas za počitek in tako dalje, da ne bom prepameten.

Nam se dogaja, da domače živali, prašiči ali krave, živijo do trebuha v blatu, pa se nihče za to ne zgane, pred kratkim berem v časopisih.

Glede posebne komunalne takse. Premislimo malo. Ali bomo vsi državljani plačevali posebno komunalno takso, to je nov davek za to, da bodo zavetišča imela dovolj denarja za svojo dejavnost. Mi že plačujemo, saj gre iz davkoplačevalskega denarja občinski denar za zavetišča. Pa dajmo še pod neko posebno komunalno takso tudi to, da bo občina plačala javne sanitarije, in ko bo šel na minus ne bo treba plačati, ampak bodo te sanitarije obvezno v vsakem mestu pri roki, da ne bomo iskali lokalov, da greš na potrebo.

To so stvari o katerih je še treba voditi diskusijo, in se zmeniti ja ali ne. In mislim, da je prav da je ta zakon danes tukaj, da je v prvem branju in da bomo imeli še čas o tem razpravljati.

Moj problem je tudi usmrtevec, evtanazija živali. Jaz, ko sem bil doma, sem vedno imel pse, tako da imam odnos do živali, brez skrbi, zelo dober. Srečam pa tukaj po mestu gospoda, za njim gre pes, komaj se vleče, ga vprašam kaj pa je, reče: Ja, veste, revmo ima, gluh je, in že slep in ne vem kaj. Pa takšne živali, jaz vem, da ti priraste k srcu, ampak tudi takšna žival blazno trpi in ta je ne pelje k veterinarju. In ni, ni redarja, ni nobenega, ki bi rekel: Gospod, takšna žival rabi pomoč, takšno in drugačno. Tako, da to usmiljene, veste, ko se ti priraste k srcu in potem v tvoji postelji leži popolnoma bolan, shiran domači ljubljencek, to ne vodi nikamor, še posebej v blokkih (okužbe, bolezni in podobno). Tako, da mislim, da je treba ta zakon s kakšnimi amandmaji še izpolniti, dopolniti ali pa v napovedi, mogoče ministrstva, da bo v kratkem še kaj bolj tehtnega ali generalno obdelan ta zakon, takrat pripraviti nekatere zadeve o katerih sem tudi zdaj razpravljal.

Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin. Vidim, da ga ni v dvorani. Naslednji je na vrsti gospod Janko Veber, pripravi se mag. Borut Ambrožič.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Glede zakona o zaščiti živali, moram povedati, da smo v poslanski skupini opravili številne pogovore z zainteresiranimi združenji, ki delajo res s srcem na tem področju in velikokrat potem prideš tudi do predlogov, ki mogoče do zdaj niso bili zapisani v zakonodaji ali pa tudi v tem predlogu ni. Menim pa, da je ena od pomembnih rešitev, ki smo jo poskušali nekako dogovoriti, vezana ravno na delovanje zavetišč. Namreč, vse prepogosto se dogaja, da so te stvari kar izjemno drage ali tudi organizirane na način, da tudi lokalne skupnosti, ki naj bi si zagotovile določeno število mest v teh zavetiščih v položaju, ko je ta kvota zasedena. Pač tega problema enostavno ne morejo reševati. Seveda se potem posledice odražajo predvsem na stanju živali, ki nimajo ustrezne oskrbe in so prepuščene v milost in nemilost usodi od tistih, ki so ali pristojni ali mogoče v nekem trenutku celo niti niso pristojni, pa si vzamejo takšna pooblastila sami v roke.

Tako, da ta ideja o zavetiščih, ki bi lahko funkcionirala po principu socialnega podjetja, je nekaj, kar bi po mojem mnenju res moralo doživeti nadgradnjo, predvsem v tem smislu, da vendarle tudi pri oskrbi živali ne gre za tržno blago, ampak da gre za skrb za živo bitje, ki je prav, da ga zaupamo tistim, ki to

Odsek številka 53 - (SB) - 13.16

(nadaljevanje) dejavnosti tudi želijo opravljati z vso predanostjo. In ravno ta predanost je velikokrat tudi primer, ko srečamo primere v praksi, da si nekateri celo svoj način življenja podredijo temu, da skrbijo za živali. In tukaj je očitno to področje izjemno, izjemno občutljivo in pomembno kako pristopimo k reševanju skrbi za živali. Torej, ta poudarek socialnega podjetništva ne samo, da daje priložnost tistim, ki resnično želijo delovati na tem, je po našem mnenju tudi neka priložnost nove oblike zaposlovanja, kajti kakorkoli pogledamo velikokrat se tudi dogaja, da v okolju, kjer je že danes gospodarska kriza izjemno močno prizadela številna podjetja in zaradi tega nastala tudi visoka brezposelnost, bodo težko zagotavljali tudi ustrezno takso ali pa dajatev, ki bi recimo omogočala lokalni skupnosti, da pobere določen denar ob komunalnih dajatvah, še posebej ob tej priložnosti, ko se srečujemo z dejstvom, da naj bi vlada sprostila cene po novem letu in obeta se nam 300% povišanje komunalnih storitev in če k temu dodamo še to dodatno dajatev, želim opozoriti, da v mnogih sredinah to ne bo enostavno uveljaviti. Zato je ta oblika socialnega podjetništva izjemno pomembna kategorija, ki jo je potrebno razviti in poskušati potem tudi ponuditi ne samo kot rešitev za zaščito živali, ampak tudi sicer za zagotavljanje delovnih mest v okoljih kjer je težko v nekem trenutku nadomestiti izgubljena delovna mesta, hkrati pa je ta skrb vedno prisotna, kajti tudi v vseh teh okoljih ljudje

imajo svoje hišne ljubljence, če lahko tako rečemo, in prihajajo tudi trenutki, ko pa je potrebno prevzeti ali pa dati v oskrbo tudi v zavetišče, da ne prihaja do težav, mučenja in sicer trpljenja živali. Tako, da ta vidik se mi zdi, da je tisti, ki bi ga morali vendarle slediti ob vseh teh rešitvah, ki jih poslušamo, da se lahko tudi z davkom na dodano vrednost podraži hrana in da to ne bo imelo nobenih posledic na domače živali, lahko se zgodi, da bo tudi zaradi tega večji interes, da nekdo enostavno pač ne bo imel domače živali več pri sebi, ampak bo primoran iskati rešitev v zavetišču. Cel splet teh aktivnosti, ki ta hip potekajo, je takšne narave, da jih je potrebno analizirati preden se sprejme končno besedilo zakona, ki ga imamo danes pred sabo. Tako, da mislim, da bomo v nadaljnjih razpravah zagotovo lahko oblikovali, če ne bo prišlo s strani ministrstva ustreznih rešitev, tudi amandmaje dopolnila k temu zakonu, ki bi se vsaj v veliki meri približala temu na kar sem želel v svoji razpravi opozoriti. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Mag. Borut Ambrožič. Pripravi se mag. Barbara Žgajner Tavš.

MAG. BORUT AMBROŽIČ (NeP): Hvala za besedo, predsedujoča. Dovolite, da že na začetku izrazim mnenje, da je zakon primeren za nadaljnjo razpravo, kljub temu pa mi dovolite še nekaj svojih opažanj.

Tudi sam podpiram nekatera določila, ki se jih dotika, torej predlagani zakon predvsem prepoved obrednega klanja brez predhodnega omamljanja, saj je bilo danes s strani nekaterih predgovornikov že povedano, da takšnega primera, torej razen enega v Sloveniji še nismo zasledili.

Tudi smiselna uvedba prispevka, ki ga bo imela posamezna občina na razpolago za oskrbo zapuščenih živali in ga uvaja ta zakon, seveda pozdravljam.

Tudi sam smatram, da je negativno, da ni prepovedi navedene glede nastopov živali v cirkusov. Tako kot je eden od predgovornikov, mislim, da je bil kolega Bosnić, upravičeno rekel, da v dobi, v kateri živimo trenutno, ki nam daje možnosti opazovanja takšnih in drugačnih živali,

Odsek številka 54 - (MK) - 13.21

(nadaljevanje) na daljavo. Mogoče tudi ta oblika pojavnosti živali v naši neposredni bližini neprimerna zlasti z vidika torej njihovega trpljenja. V parlamentu torej imamo na mizi nov zakon, ki bi naj postavil boljše temelje za zaščito živali. Kljub temu pa je potrebno primerjalno povedati to, če se že zgledujemo v mnogih primerih po drugih ureditvah je mogoče za razmisliti tudi v, torej ureditvi, ki jo poznajo Američani v svoji zakonski ureditvi tega vprašanja, kjer poznajo celo, torej tako imenovano policijo za zaščito živali ali pred kratkim ustanovljene forenzične enote, ki ugotavljajo krivdo v primeru trpinčenja ali zanemarjanja živali, kar je sicer v trenutni zakonodaji o zaščiti živali nekako pod jurisdikcijo inšpektorata ustreznega. Kljub temu v razmislek, zato bom bodoče amandmaje, ki bodo ustrezno šli v smer izboljšanja situacije, torej stanja živali oziroma ne samo hišnih ljubljencev, kot je bilo danes večkrat izpostavljeno, ampak tudi ostalih živih bitij v Sloveniji podprl. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Besedo bi imela mag. Tavš, vendar naslednji na vrsti gospod Matevž Frangež. Pripravi se gospod Branko Ficko.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Zakon je pomemben korak v pravo smer. Jaz sem vesel, da na prenekaterem področju s tem prihajamo do boljših standardov za učinkovito varstvo živali. Na drugi strani za ustrezno in učinkovito sankcijo skupnosti napram tistim, ki za živali ne skrbijo po teh standardih. Še več jih v prepogosto videnih primerih celo mučijo, trpinčijo in s tem izkazujejo nizek nivo svoje lastne humanosti. Naš odnos do okolja, naš odnos do živali je odnos do nas samih in v tem pogledu sem vesel, da je tudi Vlada Republike Slovenije na veliko iniciativo civilne družbe, ki se je na to temo odlično organizirala in pred slovensko politiko postavila prenekatero zahtevo, da se je torej odzvala in tukaj našla na mnogih od teh področij skupni jezik. Nesporno pa je, da še prenekatera izrazito humana in napredna ideja civilne družbe, tudi v tem predlogu zakona ni dobila svojega mesta v črki zakona. In jaz sem prepričan, da bomo s poganjanjem te teme tudi v prihodnje, upam, dovolj kmalu doživeli tudi nadaljnje spremembe zakona. Tudi v tem zakonodajnem postopku bo zakon še mogoče izboljšati. Mi vidimo nekaj vrzeli, kjer je to mogoče. Ena od teh je zelo etično vprašanje, ki so ga moji predhodniki že omenjali in to je vprašanje ali je žival stvar ali je torej mogoče na živali, ki bi morale biti vendarle tudi subjekti, ne samo objekt prava izvrševati lastninsko pravico ali je torej to stvar, ki jo je mogoče imeti v lasti ali pa je smiselno, da tukaj uvedemo naprednejši institut skrbništva, ki je sicer v sami koncepciji zakona povsod omenjen. Pri vprašanju registra, se omenja tudi latnik živali.

Recimo ena od stvari, kjer nismo doživeli zadovoljive rešitve je recimo vprašanje priklenjenih psov. Prenekatera evropska država je tukaj že naredila pogumnejši korak naprej in torej takšno stalno pritrditev psa običajno z jeklenimi verigami prepovedala. Jaz mislim, da je to naloga, ki nas še čaka. Res pa je, da marsikje, predvsem na podeželju je to pogosto danes edini način za to, da se torej psa omeji in omeji njegovo potencialno gibanje. Jaz mislim, da je prav, da recimo podobno kot Avstrija, kjer je danes "ketna", če tako rečem, že prepovedana,

Odsek številka 55- (VI) 13.26

(nadaljevanje) da ta korak v prihodnje naredimo tudi pri nas.

Vesel sem ene rešitve v zakonu na katero smo nekateri opozarjali, no, kolega Ambrožič se bo spomnil, da sva o tej ideji že pred leti razpravljala kot sprehajalca psov po mariborskih ulicah. Namreč, potrebo po tem, da se znotraj lokalnih skupnosti zagotovijo primerne ograjene površine, kjer bo mogoče izključiti siceršnjo zapoved zakona, da mora pes vedno pripet tudi omiliti. Dejstvo je, da psu pogosto ni dovolj samo sprehod, ampak če imate, bom rekel, kakšnega bolj živahnega karakterja, kot je, recimo, naš družinski pes potrebuje bistveno več tekanja, potrebuje bistveno več gibanja kot le, bom rekel, običajen umirjen

sprehod po mestnih ulicah.

Skratka, jaz mislim, da je Vlada tukaj znala prisluhniti civilni družbi. Čestitke tukaj tudi ministru Bogoviču. Dejstvo pa je, da naloge še ostajajo in Socialni demokrati bomo tudi kot eden od izrazov naše humanosti vztrajali na tem, da na tem področju napredujemo tudi v prihodnje. Naj pri tem, glede na razpravo moje kolegice Majda Potrate, s katero se v celoti strinjam, pa vendarle povem, da mislim, da so tudi psi demokratične živali.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Naslednji ima besedo gospod Branko Ficko, pripravi naj se gospa Tamara Vonta.

BRANKO FICKO (PS PS): Zakon je dober. To je redek zakon, kjer smo si vsi v tem hramu enotni, ne glede na politično opcijo. Če to seveda ne pomeni, da nas lahko samo še živali združijo, potem predlagam, da tisti, ki nimate še svojega ljubljénčka, da to storite čim hitreje.

S tem zakonom dajemo vsi vedeti, da čutimo odgovornost do živali. Enako bi se morali obnašati pri sprejemanju drugih zakonov, ki neposredno vplivajo na naše državljane in državljanke.

Imam pa pripombo, ker predlog ne vsebuje določbe o prepovedi cirkuških predstav, v katerih nastopajo žive živali in predlagam, da se zakon dopolni. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Gospa Tamara Vonta. Pripravi naj se gospod Samo Bevk.

TAMARA VONTA (PS PS): Hvala lepa. Že prej sem glavne stvari v bistvu bolj na skopo, izpostavila pač tiste zadeve, ki so se mi zdele najbolj dobre in tisto, kar sem pač pogrešala. Ne bom povedala verjetno nič posebno novega, ampak bi želela, da bi se glede tega, kar je govoril tudi prej kolega, in sicer privezovanje psov na verige. Zavedam se, da je čas in prostor takšen kot je in da so neki vzorci, ki se seveda vlečejo že desetletja, da se to večini ljudi, še posebej na podeželju, pa ne samo tam, ne mislim nič slabega, zdi eno normalno sobivanje z živaljo. Ampak jaz mislim, da bi se morali tudi s kakšnimi preventivnimi akcijami oziroma bolje rečeno z nekim osveščanjem, da bi enostavno prišlo do tega, da bi ljudje začeli že v osnovi drugače razmišljati. In sem prepričana, da potem, ko bi to spoznanje prišlo do ljudi samih bi se tudi obnašali bistveno drugače do svoje živali. Ne vem, da nek pes preživi celotno svoje pasje življenje, ki je res pasje v tem primeru, privezan na verigo se mi zdi skrajno nedopustno. In to je tudi tista zadeva v kateri zakon piše, in sicer jaz bi to uvrstila kot neprimeren bivalni pogoj. Torej, če je pes na verigi je to zame neprimeren bivalni pogoj, še posebej, če gre za verigo kratko en meter ali pa dva. Enako velja tudi za, ne vem, jaz sem videla pesjake v katerem se je pes komaj obrnil. To se mi tudi

[Odsek številka 56: \(nb\) - 13.31](#)

(Nadaljevanje) zdi neprimeren bivalni pogoj, če že govorimo o tem. Se pravi, to je ena stvar, na katero bi opozorila. Potem, še enkrat no, potem seveda za cirkuse sem že tako ali tako omenila, da bomo pripravili tudi, mislim, da smo se pripravljene seveda pogovarjati, in da bomo pripravili v zvezi s tem amandma in predlagamo seveda prepoved gostovanja cirkusov z živalmi. Sedaj v kakšni obliki in kakšni vsebini, o tem se lahko še pogovarjamo. Jaz se zavedam, da je treba pri tem zakonu sprejeti celo vrsto kompromisov, jih tudi sama sprejemam, ker jaz bi sama sprejela veliko strožji zakon, veliko veliko strožji, ampak dobro, pač gremo postopno, tako kot sem rekla, potem ko bodo ljudje nekako ozavestili, da imeti psa priklenjenega na verigo celo življenje, da je to dejstvo nesprejemljivo. Mogoče se bomo začeli vsi skupaj drugače obnašati in bomo sprejemali lahko še strožje zakone, kar se mi zdi nujno. Zdaj je ena taka zadeva, ki je bila, je tudi en pogum, ki smo ga videli. Jaz to označujem kot pogum pri izreku sodbe. Mislim sicer, da še ni pravomočna, da ne bom sedaj kakšne pravniške napake povzročila, ampak pri odločitvi sodišča glede mučenja v tisti občini iz katerem prihajam in mi je zaradi tega kar groza, se pravi, gre za predsednik in jaz mislim, da v taki smeri bi morali iti tudi pri kaznovalni politiki, saj takih primerov resnično, zdaj če bom rekla, da jih je preveč, nobenega itak ne bi smelo biti, ampak v tem primeru je šlo resnično za eno grozljivo dejanje.

Potem naslednja zadeva. Velik problem je, so tako psi kot mačke, ampak v zadnjem času pa tudi, kolikor se sama srečujem s temi zadevami, pa se kar pogosto, so mačke tiste, ki so, bom rekla, v še slabšem položaju. Dobro, imajo svobodo, za razliko od tistih psov na verigi, imajo mačke brez lastnikov, imajo še vedno svobodo, samo ta svoboda jim kaj malo koristi, ker vemo tudi, kako se množijo in imamo potem že cela mačja krdela ubogih revežev, ki se potem pretepejo k tistim hišam, kjer jih kdo prijazno sprejme, sicer pa saj veste kako je s tem. Tako da, jaz recimo vem, da je register za mačke v tem primeru seveda bi bil trd oreh, ampak vseeno bi razmišljala tudi v tej smeri. Sedaj kar se pa tiče samih društev in vsega, so že tudi kolegi iz SD veliko o tem povedali. Tudi jaz se bolj nagibam k tej spremembi, da bi besedo lastnik nadomestili z besedo skrbnik, se mi zdi ustrenejša, ne vem pa kaj to pomeni za vso ostalo zakonodajo. To pač, ne vem kaj to vse prinaša, ampak se mi zdi to smiselno. Na kar bi še opozorila je to, če spet ostanem pri enem primeru, da je recimo človek, ki je zelo trpinčil svojo žival, bol pravomočno tudi obsojen ali pa, ne vem, kaznovan, ne vem, to gre za poseganje v neke druge okvire človekove svobode, ampak, ne vem, morda je smiselno razmišljati tudi o tem, da ne more kar tako biti lastnik neke druge oziroma skrbnik neke druge živali. Ne vem kako se to uredi, ampak sem prepričana, da boste, če ste bili sposobni sestaviti tako dober zakon, našli rešitve tudi za to oziroma, če so že, potem pa sploh. Se pravi, to se mi zdi, da bi skoraj nujno bilo, da je napisano nekje.

Potem pa še kar se društev tiče. Tudi predlogi, ki smo jih slišali, pa tudi sami vpleteni, da rečem, so predlagali. Gre za to, da bi društvo, ki pridobi status društva, ki deluje v javnem interesu, da bi dobilo položaj stranke v nekem inšpekcijskem postopku v katerem je tudi podalo prijavo mučenja neke živali, se pravi, da bi se lahko potem to celo zadevo tudi spremljalo, da ne bi bil samo ta prvi korak. Kolikor vem, zdaj po novem anonimna prijava ne bo več mogoča,

[Odsek številka 57 \(DAG\) - 13.36](#)

(Nadaljevanje) mislim, da je zakon nekako v tej smeri. Se pravi, da boš moral mučenje živali prijaviti z imenom in priimkom, kolikor sem razumela iz zakona, sicer me pa popravite. Skratka, zdi se mi zelo pomembno, da bi društvo, ki je zaznalo mučenje živali, sodelovalo tudi v nadaljevanju postopka in bdelo nad tem, ker se mi zdi, da bi bil potem tudi končni učinek zagotovo veliko boljši.

Kar se tiče živalske policije. To so, mislim, da želje številnih, tudi sama sem za tako rešitev. Vem pa, da je zdaj v tej situaciji karkoli takega verjetno že skoraj bogokletna misel, ampak nič hudega. To se da urediti tudi znotraj drugačnih institucij, ne ravno policije kot take, na primer, znotraj socialnega podjetništva, prostovoljstva ali česa podobnega. Ampak, jasno, v zvezi s tem bi bilo treba spet cel kup zadev urediti, poleg zakonske ureditve. Pa vendar se mi zdi, da je teh primerov pri nas veliko in da smo še zelo, ne vsi, ampak zelo velik del prebivalstva, populacije, še vedno ni dovolj občutljive do takih kršitev, takega mučenja oziroma ne prepozna nečesa kot mučenje. Morda bi bilo smiselno tudi v tej smeri razmišljati. Predvsem pa, kot sem že prej povedala, ozaveščanje se mi zdi ključno, da ljudje sami pridejo do spoznanja, da je preprosto nepojmljivo in nesprejemljivo, da žival preživi svoje življenje na verigi. Mislim, to bi moralo biti vsakomur jasno, pa ni. Tako bi mogoče tudi v tej smeri lahko organizirali kakšne dejavnosti, ne mislim samo z brošurami ali z ne vem čim, pač pa se mi zdi, da je veliko boljši osebni stik, obisk, ki lahko pripomore k temu. Toliko. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Samo Bevk. Pripravi naj se gospod Roman Žveglič.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Poslanke in poslanci smo dobili tudi pismo civilne iniciative, ki predstavlja več kot 30.000 državljanek in državljanov Republike Slovenije, ki nas pozivajo, da ne sprejmemo tega zakona oziroma da ga zavrnamo. Obenem pa so se pripravili tudi na to, da bo zakon v Državnem zboru sprejet, in so predlagali tudi konkretne spremembe oziroma dopolnitve. Jaz pozivam ministrstvo, ki je pristojno za to področje, da temeljito prouči te predloge in jih v največji meri tudi upošteva. Nekateri so še posebej izpostavile tudi moje kolegice in kolegi. Recimo, namesto besede "lastnik" je lepša in bolj vsebinska beseda "skrbnik" in tako dalje. Obenem pa 18. člen predloga zakona omogoča tudi uvedbo posebnega prispevka, se pravi, posebne komunalne takse, ki bi jo plačevala vsa gospodinjstva v državi. To se mi pa zdi malo bolj sporno. En zakon o uravnoveženju javnih financ na eni strani, en tak zakon na drugi strani, ena komunalna taksa na eni, druga na tretji strani. In ti stroški za gospodinjstva se kopičijo. Znižanje socialnih prispevkov, nižanje pokojnin in tako dalje. Zdaj smo slišali, da je ena izmed slovenskih občin za 100% povišala komunalne storitve. Župani nekritično nasedajo raznim ponudnikom radarskih storitev v svojih mestih, da bodo tako povišali občinski proračun. Mislim, da to ne bi bilo smiselno, da se da na kakšen drug način urediti probleme, ki se dotikajo komunalne takse, ki bi bila za te stvari predpisana kar za vse državljanke in državljane.

Odsek številka 58 - (KO) - 13.41

(nadaljevanje) In za konec še nekaj. Bral sem nek članek, da sta se dva psa točno določene pasme in točno določenega legla izkazala tudi kot odlična policijska psa, specialista iskalca mamil. Tudi jaz sem v nevednosti občudoval pamet teh psov, dokler nam ni pred leti upokojena profesorica anesteziologije razložila, da te pse prej naredijo za odvisnike od mamil in da potem ko odkrijejo mamilo dobijo ustrezno nagrado. To pa je seveda trpinčenje živali, podobno medicinskim poskusom na živih bitjih. Še posebej so takšni psi učinkoviti, ko so, kot z angleško besedo rečemo in nit(?), tako da tukaj gre res za neko dvomljivo zadevo in mislim, da bi lahko tudi to nekako z zakonom uredili in prepovedali.

Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Roman Žveglič in potem je še predlagatelj, torej Vlada ima možnost besede.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica, dragi kolegi, spoštovane kolegice.

Se pravi, s tem zakonom mi poskušamo urejati ta odnos med ljudmi in živalmi. Zdaj, hvala bogu, da ne poskušamo še med živaljo in živalmi, ker potem bi se začel spraševati ali moj muc doma na kmetiji še lahko lovi miši in ostale glodavce ali ne. Tako, da se mi poraja, v misel dobro, da na kmetijah ne orjemo s konji, kako bi bilo to opredeljeno, da danes trpinčimo sicer druge konjske sile v drugačnih oblikah. Prej je bilo veliko rečenega o verigah, o bivalnih prostorih in tako naprej. Jaz sam sem sicer trdno prepričan, da vsak ni primeren za lastnika še manj pa za skrbnika živali. Kajti, jaz smatram, da sta to različna pojma. Lastnik lahko žival kupi in jo da nekomu v skrb, tako da je ta stvar, ne moremo je kar poenotiti, in seveda lastnik mora imeti tudi svoje obveznosti, skrbnik pa še marsikaj drugega. Pri tem moram povedati, da sem priposestvoval tri muce, ki jih je nekdo pripeljal in jih vrgel blizu moje kmetije, in zdaj so prišle noter. Zdaj si sicer še med seboj uvajajo hierarhijo in je kar precej prask in tudi glasnega vpitja, ampak te stvari se bodo morale same narediti, kajti poskušam jim, da so zadeve čim bolj naravne in tudi psička Tačka, ki jo imamo na kmetiji, moram reči, da nikoli nismo imeli na kmetiji privezanih živali. Psov smo seveda zamenjali že kar nekaj, ker so bile takšne in drugačne okoliščine. Tudi ona ima zdaj še tam eno poglavje do teh treh muc, ampak po moje, se bodo kar kmalu vpeljali. Dva sta že tako, s tretjim imajo še nekaj dela.

Okoli teh bivalnih prostorov, jaz sicer smatram, da je kavč v dnevni sobi popolnoma neprimeren bivalni prostor, sploh za mačke in pse. Ampak, seveda, to je moje mnenje. Zdaj katero mnenje pa bo, pa seveda lahko drugačno. Res pa je, da je veriga popolnoma neprimerna in bi bilo treba tudi pogledati, sploh za te lastnike domačih živali, malih živali, ki so v urbanih naseljih, pač ta žival marsikaj od lastnika in skrbnika zahteva.

Druga stvar je tudi okoli teh stroškov, ki jih imajo občine za zapuščenega psa, ki pride v zavetišče. Ti stroški občine stanejo

približno okoli 300 evrov za 30 dni. To je približno 10 evrov na dan. Za ilustracijo, jaz sam ki redim tudi bike, dobim za oskrbovalni dan približno evro na dan. Se pravim, moram kupiti tele, moram zavarovati, mu moram nuditi kompletno zdravstveno oskrbo, veterinarja, če je treba, zagotoviti vso krmo in seveda, če ga dobro prodam, potem dobim približno bruto za oskrbovalni dan

Odsek številka 59: (sc) - 13.46

(nadaljevanje) eden evro, če odbijem stroške nabave tega bika. To je pa trg. To je pa realnost. Dajmo se še to malo vprašati. Pri vseh teh zadevah, ki jih zakonsko prepisujemo itd., se pravi se takoj najdejo lovci na proračunski denar ali pa na državne jasli. Okoli cirkusa. Moje mnenje je, da v cirkusih ne prihaja do nič večjega trpinčenja živali kot pri dresuri psov kot pri treningih konjev za konjske dirke ali pa pri ostalih legalnih živalskih stvarih. Bi pa sedaj mogoče se obrnil še na nekaj kar sem že prej omenil to je tako imenovano obredno klanje in sem dobil iz poslanske skupine že odziv, da so določeni državljani poklicali in označili za surovino. Nisem nikakršna surovina, jaz v življenju nisem ubil živali, čeprav sem jih precej veliko že zredil. Prva stvar je, da sem bil lani, pardon letos poleti v Italiji, ob priliki prodaje enega kamiona bikov mojega in do mojega prijatelja in smo šli pogledati kako imajo to v Italiji narejeno, bolj smo šli gledati pogoje klavnične, ker smo izvedeli, da bo to ena manjša klavnica, ampak tam je bilo še eno drugo presenečenje to je bilo klanje po halalu za muslimane. Prišli so klavci, ki so bili za to usposobljeni in potem, ko sem gledal klanje nobeno klanje ali nobeno ubijanje živali ni humano, to mora biti jasno ker mi imamo nekaj terminov o humanem klanju pač klanje je klanje, v končni fazi ne bi rad bil grob, žival če je namenjena, da gre na tisti svet za prehrano živali je v končni fazi vseeno kako konča in tudi ta postopek klanja pri halalu se meni ni zdel nič bolj grozovit kot pri tem kar delajo naše klavnice, ki uporabljajo tako imenovano humano klanje. Res pa je, da je to lahko tudi neka tržna niša in za to tržno nišo bi pa povedal še eno zgodbo. Zanimiva je reportaža v reviji Kmetovalec, ki jo bom kasneje tudi ta članek dal ministru in direktorici VURS-a, kako v Porurju, kjer je veliko turkov v Nemčiji se pravi pripadniki muslimanske verske skupnosti že v naprej dogovorijo z lastnikom teh živali, zberejo žival, zberejo ušesno številko, e dogovorijo v času klanja, ki pa je, 70 dni po končanem poslu po Ramadanu tako imenovani kurban bajram in takrat na tej kmetiji, ki imajo registrirano tudi klavnico in za razsek sicer zelo takih improviziranih zadevah kar pri nam nikakor ne bi šlo, pač te živali pokoljejo in jim je to ena tržna niša za tisto kmetijo in seveda tudi za pripadnike verske skupnosti, ki lahko imajo svojo tradicijo verovanja. Nekaj podobnega bi lahko tudi v Sloveniji se dogovarjali z manjšim klavnicam bi to lahko bila neka tržna niša in zato jaz smatram, da bi seveda verjetno še v zakonu dobro tisto določilo, da je za ta način klanja potrebno predhodno dovoljenje v posebnih tistih prostorih kot to mora biti in bi bila ta stvar za interesirane rejce in tudi za pripadnike verskih skupnosti dovoljena.

Na koncu bom še eno misel, ki sicer, sam sicer menim, da so v RS, da je za male živali dobro poskrbljeno - zakonsko in ostalo, seveda odvisno od lastnikov. Smatram, da so velike živine, to pa sedaj ponavljam, živine in ne živali pa preveč zaščitene.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Želi predlagatelj, to je vlada, besedo? Izvolite.

Odsek številka 60 - (VI) 13.51

FRANC BOGOVIČ: Zelo na kratko. Najprej iskrena hvala za to enotno podporo, da je zakon primeren, kakor sem razbral iz stališča poslanskih skupin. Zahvala tudi za to razpravo in za predloge, ki so bili podani. Podobno kot se je doslej zakon pripravljaj na takšen način, da se je resnično želelo prisluhnuti čim večjemu številu tako strokovnih mnenj, kakor tudi nevladnega sektorja in skupaj pripraviti čim boljši zakon bomo to storili tudi v nadaljevanju. Verjamem, da bomo na koncu tudi lahko mirne vesti zakon sprejeli. Hvala lepa in mislim, da kakšnih potreb posebnih komentarjev danes tudi ni potrebnih, ker govorimo o splošni razpravi. V nadaljevanju na samem odboru Državnega zbora bomo spregovorili o podrobnostih.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa, gospod minister. Ker čas določen za razpravo še ni potekel sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbora še kdo razpravljati? Ker ne vidim več interesa oziroma potrebe po dodatni razpravi zaključujem razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnji obravnavo bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali jutri, v sredo 21. novembra 2012, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.